

La lluna al cove

La història: USA, avui dia. Algú ha robat les piràmides d'Egipte, tot apunta a Dru, el súper lladregot, però no: ha estat Véctor, jove pispas més llest que la tinya; no obstant, Gru i els seus sicaris, els Minions, es preparen per al cop definitiu: robar la lluna.

La pel·lícula: Deia el mag Hitchcock que una pel·li és bona quan el dolent és millor. El barceloní Sergio Pablos, director d'Animagic, s'ho ha cregut a l'hora d'inventar la història d'un malvat entranyable, i marassa, com acaba mutant el gegant Gru d'aquesta comèdia d'aventures llunàtiques. S'ha dit que *Gru: mi villano favorito* és l'anti-pel·lícula des del punt de vista d'*Els Increïbles* tergiversats. Potser. Hi ha col·legues que, com el crític de l'altre diari local, sentencien que la pel·lícula és fofa. Potser. Però,

¿l'han anat a veure? Internet i Facebook ho fan fàcil a poc que el cronista tingui *very much face*. El film seria fofa si perdéssim de vista la mala bava amb que els guionistes sabotegen el rol d'un pare patriarcal; d'uns contes figaflor contats

a cau d'orella per fer non-non; de tres germanes contestatàries; de l'ús sapastre de la ciència a mans d'Einsteins d'escola bressol; i de com la crisi econòmica global obliga a formular noves relacions laborals empresaris-treballadors.

Directors i guionistes donen corda estimulants a les aventures d'un personatge traumatitzat per la mare. Una altra càrrega de profunditat pel que toca al paper de la mare amatíssima. I van? Però havíem quedat que la pel·li és tova, no?

Així les coses, anotar que els dibuixos secunden el relat, és a dir, el fan dinàmic i lluent. I que l'aprenent de dolent, el Véctor que es queda a viure a la lluna, és un clon de Berto Romero, el nebot de l'Andreu Buenafuente. Qui en dóna més?

La imatge: Els treballadors, i les tres germanes, buidant les guardioles per a que l'amo pugui fer front als seus objectius. Ni Corbacho, ni els sindicats, quadrarien aquest cercle virtuós.

La frase: "La vida és plena de decepcions per als perdedors", adverteix el doctor Nefari. Definició de perdedor: qui pesca llunes al bassal de sota l'era, que diu J.V. Foix.

La recomanació: Perfecta per a famílies amb ganes de ficar la lluna al cove i riure, còmplices.

Gru: Mi villano favorito

Directors: Chris Renaud i Pierre Coffin. Guió: Sergio Pablos. Música: Hans Zimmer.
EUA, 2010. 95 minuts.
JC Alpicat, Lauren Lleida

Wester

23/10/10